

[Anders Mølgaard]

dømmelse af den enkelte unges studiemulighed og -egnhed, der ligger til grund for optagelsen. Det mest hensigtsmæssige vil nok være at overlade optagelseskompetencen helt til de enkelte uddannelsesinstitutioner; de må frem for nogen kende de krav og de konkrete studier, der findes. Jeg tror, vi alle fra vores dagligdag kender groteske eksempler på unge, som har fået afslag bare på grund af en enkelt dårlig karakter. Derfor bør vi have mod til at gå nye veje. Jeg tror, det bliver en glædens dag, når vi kan skrotte hele det centrale tilmeldingssystem til fordel for en mere retfærdig optagelsesordning, der tager udgangspunkt i den enkelte unges forudsætning i forhold til det relevante studium.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Anders Mølgaard, om han kan oplyse over for Folketinget, hvor mange af de 5.000 ekstra studiepladser, som hr. Anders Mølgaard bryster sig af er indeholdt i denne finanslovaftale, der er omfattet af den koordinerede tilmelding, og hvor meget de reelt vil reducere køen her til sommer.

Jeg vil bare oplyse en enkelt ting over for hr. Anders Mølgaard: at næsten 2.000 af de omtalte 5.000 pladser er deltidsuddannelser med brugerbetaling, og at det drejer sig om folk, der søger en fuldtidsuddannelse; det vil sige, at det er uddannelsespladser, der altså ikke i sig selv reducerer køen for at få en egentlig fuldtidsstudieplads og en egentlig uddannelse.

Så siger hr. Anders Mølgaard, at Venstre gerne vil overlade ansvaret totalt til institutionerne. Det synes jeg da er interessant at høre. Betyder det, at Aalborg Universitetscenter i det tilfælde, at man har optaget ingeniørstuderende, og at de består deres akademiingeniøruddannelse, så har ret til at lade dem gå videre til civilingeniøruddannelsesniveau? Skal det forstås på den måde, hr. Anders Mølgaard?

(Kort bemærkning).

Anders Mølgaard (V):

Jeg skal gøre det kort. Jeg vil bare sige til hr. Frank Jensen, at det ikke er meningen, vi skal diskutere finanslov her; men det, der er diskuteret i forbindelse med finansloven omkring uddannelsessektoren, opfatter vi som et fremskridt. Det vil jeg fastholde, uanset at hr. Frank

Jensen har ret i, at de ikke alle sammen er heltidsuddannelser.

Rahbæk Møller (SF):

Vi oplever en systematisk destabilisering, og det er også meningen. Det er et af citaterne fra den debat om den førte uddannelsespolitik, der fandt sted i sidste uge.

Bachelordiskussionen er et godt eksempel. I sig selv er det en god ting, at vi får et mere fleksibelt system for de højere uddannelser end det gamle, hvor kandidatgraden var eneste afstigningsmulighed – et tregradssystem: bachelor, kandidat og Ph.D er meget mere fleksibelt. En del af modstanden mod det ny system bunder da også i ren og skær konservatisme.

Men desværre bidrager ministeren selv til at øge modstanden ved bestandigt at skabe usikkerhed om, i hvilken udstrækning folk med bestået bachelorgrad kan få lov til at læse videre til kandidat.

Derfor er der grund til at slå fast, at fordelene ved bachelorgraden er tre: Folk, der er blevet trætte af at læse, kan holde op med et bevis på den uddannelse, de faktisk har taget.

Det bliver langt lettere at afbryde et studium, arbejde et stykke tid og så vende tilbage og fuldføre kandidatstudiet. Endelig vil det formodentlig efterhånden blive lettere at skifte studium, så bachelorgraden tages i ét fag, mens kandidatgraden tages i et andet, beslægtet fag.

Det er i hvert fald den udvikling, der har fundet sted i de lande, der længe har haft bachelorgraden. Det er også muligt, at på et tidspunkt vil størsteparten af de studerende aldrig få mere end en bachelorgrad. Sådan er det faktisk i de angelsaksiske lande. Det er ikke i sig selv en ulykke, hvis det sker her, hvis det vel at mærke sker naturligt og frivilligt. Men forsøg på at presse en sådan udvikling igennem ved at indføre såkaldte overgangskvotienter – det vil sige, at kun f.eks. halvdelen af en bachelorårgang kan få lov til at læse videre til kandidat – kan kun føre til ulykker.

Ved sammenligning med andre lande må man huske på, at bachelorgraden endnu ikke har en plads på arbejdsmarkedet. Mange job, der i andre lande varetages af bachelorer, er i Danmark dækket af en mellemlang uddannelse uden for universiteterne. For andre jobs vedkommende har arbejdsgiverne vænnet sig til kun at beskæftige kandidater. Det tager i bedste fald lang tid at bryde et sådant mønster.